

Ministerul Finanțelor Publice
Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Hunedoara

DECIZIA Nr. 167 emisa de DGFP Hunedoara in anul 2010

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală asupra contestației formulată de **SC X SA**, cu sediul în X, județul Hunedoara.

Contestația a fost formulată împotriva **Deciziei de impunere nr. X** emisă de Activitatea de inspecție fiscală în baza **Raportului de inspecție fiscală nr. X**, privind stabilirea ca obligație suplimentară de plată, către bugetul consolidat al statului, a sumei de **X lei**, reprezentând:

- **X lei**, impozit pe profit stabilit suplimentar;
- **X lei**, impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice;
- **X lei**, majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art.206 și art. 207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația formulată, societatea contestatoare solicită, anularea Deciziei de impunere nr. X precum și exonerarea de la plata sumelor stabilite ca obligații suplimentare către bugetul statului, reprezentând:

- **X lei**, impozit pe profit stabilit suplimentar;
- **X lei**, impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice;
- **X lei**, majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice.

A. Cu privire la impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de X lei

Prin contestația formulată **SC X SA** precizează faptul că, în luna X, a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli în sumă de X lei, reprezentând contravaloarea reparației capitale efectuată la macaraua X pe pneuri nr. fabricație X.

Societatea contestatoare susține faptul că, a prezentat toate documentele justificative care au stat la baza înregistrării în evidența contabilă a acestei cheltuieli, documente din care rezultă că, toate lucrările efectuate la macaraua X au avut drept scop înlocuirea unor componente uzate, în vederea restabilirii stării inițiale, fără ca aceste lucrări să conducă la îmbunătățirea parametrilor tehnici inițiali ai mijlocului fix.

Față de cele susținute mai sus, societatea contestatoare consideră că, organele de inspecție fiscală, în mod eronat, au concluzionat că, aceste cheltuieli nu reprezintă cheltuieli cu reparațiile ci o majorare a valorii de inventar a mijlocului fix.

În aceste condiții, societatea contestatoare consideră că nu datorează impozitul pe profit stabilit prin decizia contestată, în sumă de X lei.

B. Cu privire la impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice, stabilit suplimentar, în sumă de X lei și majorările de întârziere aferente în sumă de X lei

Prin contestație se precizează faptul că, la data de X, societatea înregistrează în contul 117 „Rezultatul reportat” suma totală de X lei, astfel:

- X lei, sumă ce provine din anul X;
- X lei, sumă ce provine din anul X;
- X lei, sumă ce provine din anul X;
- X lei, sumă ce provine din anul X.

Societatea contestatoare susține că, Hotărârea Adunării generale a acționarilor, din data de X, a fost întocmită în mod eronat întrucât, nu au fost respectate prevederile art. 67 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare precum și punctului nr. 222 alin. (3) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1752/2005.

Totodată, societatea contestatoare precizează că în Adunarea generală a acționarilor nu s-a luat în discuție și nu au fost supuse aprobării, situațiile financiare aferente anului X, astfel că, pentru data de X a fost convocată Adunarea generală a acționarilor, cu următoarea ordine de zi:

1. anularea Hotărârii Adunării generale a acționarilor, din data de X, fiind contrară prevederilor Legii nr. 31/1990, republicată;
2. aprobarea Bilanțului și Contului de profit și pierdere pentru anul X;
3. aprobarea raportului administratorului;
4. aprobarea raportului cenzorilor;
5. aprobarea repartizării profitului aferent anilor: X, X, X și X.

De asemenea, petenta arată că, prin Hotărârea Adunării generale a acționarilor, din data de X, după aprobarea situațiilor financiare ale anului X, din profitul anului X a fost repartizată, ca dividende, suma de X lei.

Urmare acestei hotărâri, emisă cu respectarea prevederilor legale, au fost îndreptate erorile materiale, astfel că, dividendele repartizate din profiturile anilor X, X, X și X sunt în sumă totală de X lei și nu X lei, cât susțin organele de inspecție fiscală.

În ceea ce privește efectuarea înregistrării, în data de X, a operațiunilor referitoare la repartizarea dividendelor aferente anilor X, 2006, X și X, societatea susține că acestea sunt eronate, întrucât directorul economic nu avea cunoștință de Hotărârea Adunării generale a acționarilor, din data de X.

Față de cele susținute, societatea contestatoare solicită anularea impozitului pe dividende, stabilit suplimentar, în sumă de X lei precum și majorările de întârziere aferente de X lei.

II. Prin Decizia de impunere nr. X, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. X, s-au stabilit în sarcina SC X SA, obligații fiscale suplimentare, în sumă totală de X lei, reprezentând:

- **X lei**, impozit pe profit stabilit suplimentar;
- **X lei**, impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice;
- **X lei**, majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice.

A. Cu privire la impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de X lei

Urmare efectuării controlului, organele de inspecție au stabilit, suplimentar, în sarcina **SC X SA**, impozit pe profit în sumă de **X lei**, ca urmare neacordării dreptului de deducere pentru cheltuielile cu reparațiile, în sumă totală de X lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat faptul că, în luna X, societatea a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli cu reparațiile în sumă de X lei, reprezentând „reparație capitală la macara X pe pneuri nr. fabricație X”, așa cum rezultă din factura X emisă de SC X SRL X.

Având în vedere această constatare, organele de inspecție fiscală consideră că, societatea trebuia să majoreze valoarea de inventar a mijlocului fix cu suma de X lei, motivând că, lucrările executate reprezintă „reparație capitală” și nu „cheltuieli cu reparațiile”, astfel că nu acordat drept de deducere pentru această sumă.

În timpul efectuării controlului, organele de inspecție fiscală au calculat cheltuiala cu amortizarea aferentă majorării valorii de inventar a mijlocului fix în cauză, în sumă de X lei.

Organele de inspecție fiscală fac precizarea că, pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de X lei, nu au fost calculate majorări de întârziere întrucât „pentru anul X, societatea a declarat și achitat în plus impozit pe profit în sumă de X lei”.

B. Cu privire la impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice, stabilit suplimentar, în sumă de X lei și majorările de întârziere aferente în sumă de X lei

Urmare efectuării verificării, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

a) În anul X, societatea a repartizat dividende în sumă totală de X lei, din profitul nerepartizat al anului X, pentru care a constituit impozit aferent în sumă de X lei, însă a declarat la organele fiscale doar suma de X lei, rezultând o diferență nedeclarată de **X lei**.

Pentru neplata, în termen, a impozitului pe dividende, stabilit suplimentar, în sumă de **X lei**, au fost calculate, pentru perioada **X**, **majorări de întârziere** în sumă de **X lei**.

b) În luna X, conform Hotărârii Adunării generale a acționarilor, din data X, societatea repartizează dividende în sumă totală de X lei din „profitul rămas nerepartizat pe anii X, X,X și X”.

Repartizarea dividendelor a fost înregistrată în contabilitate astfel:

- **X lei**, în luna X;
- **X lei**, în luna X.

Pentru dividendele repartizate, societatea a constituit impozit pe dividende în sumă totală de **X lei**.

În perioada X, au fost plătite acționarilor, dividende în sumă netă de **X lei**, pentru care a societatea comercială a declarat organelor fiscale impozit pe dividende în sumă de **X lei** în loc de **X lei**, cât se cuvenea.

Pentru diferența de impozit pe dividende stabilit suplimentar, în sumă de **X lei**, au fost calculate, pe perioada X, **majorări de întârziere** în sumă de **X lei**.

În baza Hotărârii Adunării generale a acționarilor, din data de X, în luna X, societatea stornează din creditul contului 457 „Dividende de plată” suma de X lei (sumă repusă în contul 117 „Rezultatul reportat”).

De asemenea, societatea comercială stornează din impozitul pe dividende constituit, suma de **X lei**.

Prin raportul de inspecție contestat, organele de inspecție fiscală consideră că, prin revenirea asupra Hotărârii AGA inițiale și stornarea dividendelor repartizate, a fost diminuată nejustificat baza impozabilă și implicit reducerea impozitului pe dividende cu suma de **X lei**.

Pentru neplata în termen a impozitului pe dividende, stabilit suplimentar, în sumă de **X lei**, au fost calculate, pe perioada X, **majorări de întârziere** de **X lei**.

III. Având în vedere constatările organelor de control, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada supusă verificării, invocate de societatea contestatoare și de organele de control, se rețin următoarele:

A. Cu privire la la impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de X lei

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este investită să se pronunțe asupra măsurii organelor de inspecție fiscală privind neacordarea deductibilității pentru suma de X lei, reprezentând contravaloarea reparației capitale efectuată la o macara X pe pneuri, evidențiată în contabilitate cu titlu de cheltuieli cu reparațiile.

În fapt, prin raportul de inspecție fiscală contestat, organele de inspecție au majorat baza impozabilă, pentru calculul impozitului pe profit, ca urmare neacordării dreptului de deducere pentru cheltuielile în sumă totală de X lei, reprezentând contravaloarea reparației capitale efectuată la o macara X pe pneuri.

Neacordarea dreptului de deducere pentru această cheltuială este motivată prin faptul că, societatea trebuia să majoreze valoarea de inventar a mijlocului fix cu suma de X lei, întrucât, lucrările executate reprezintă „reparație capitală” și nu „cheltuieli cu reparațiile”.

În timpul efectuării controlului, organele de inspecție fiscală au calculat cheltuiala cu amortizarea aferentă majorării valorii de inventar a mijlocului fix în cauză, în sumă de X lei.

Totodată, organele de inspecție fiscală fac precizarea că, pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de X lei, nu au fost calculate majorări de întârziere întrucât „*pentru anul X, societatea a declarat și achitat în plus impozit pe profit în sumă de X lei*”.

Pe de altă parte, societatea contestatoare susține că, a prezentat toate documentele justificative care au stat la baza înregistrării în evidența contabilă a acestei cheltuieli, documente din care rezultă că, toate lucrările efectuate la macaraua X au avut drept scop înlocuirea unor componente uzate, în vederea restabilirii stării inițiale, fără ca aceste lucrări să conducă la îmbunătățirea parametrilor tehnici inițiali ai mijlocului fix.

În drept, în speță, sunt aplicabile prevederile art. 24 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(3) Sunt, de asemenea , considerate mijloace fixe amortizabile:

(d) investițiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali și care conduc la obținerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix.”

De asemenea, potrivit art. 4 lit. d), art. 6 lit. a) și art. 8 din Legea nr. 15/1994, republicată, privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, se prevăd următoarele:

“ART. 4

Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe supuse amortizării:

d) investițiile efectuate la mijloacele fixe, în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali, prin majorarea valorii de intrare a mijlocului fix.

ART. 6

Nu sunt considerate mijloace fixe:

a) motoarele, aparatele și alte subansambluri ale mijloacelor fixe, procurate în scopul înlocuirii componentelor uzate cu ocazia reparațiilor de orice fel, care nu modifică parametrii tehnici inițiali ai mijlocului fix;

ART. 8

Duratele normale de funcționare, precum și clasificția mijloacelor fixe se aprobă prin hotărâre a Guvernului. La determinarea lor se va ține seama de parametrii tehnico-economici stabiliți de proiectanți și de producători prin cărțile sau documentațiile tehnice ale mijloacelor fixe respective, precum și de efectele uzurii morale.”

Aceste prevederi se coroborează cu prevederile pct. 7 lit. d) din Normele metodologice de aplicare a [Legii nr. 15/1994](#) privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 909/1997, potrivit căroră:

“Sunt asimilate mijloacelor fixe și se supun amortizării bunurile menționate la [art. 4](#) din lege, astfel:

d) investițiile efectuate la mijloacele fixe pentru îmbunătățirea parametrilor tehnici inițiali, în scopul modernizării, și care majorează valoarea de intrarea a acestora.

Cheltuielile efectuate la mijloacele fixe în scopul modernizării acestora trebuie să aibă următoarele efecte:

- să îmbunătățească efectiv performanțele mijloacelor fixe față de parametrii funcționali stabiliți inițial;**
- să asigure obținerea de venituri suplimentare față de cele realizate cu mijloacele fixe inițiale.”**

În sensul prevederilor acestor articole de lege, se reține că, **se consideră mijloc fix supus amortizării, investițiile efectuate la**

mijloacele fixe în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali, prin majorarea valorii de intrare a acestui mijloc fix.

De asemenea se reține că, **nu sunt considerate mijloace fixe: motoarele, aparatele și alte subansambluri ale mijloacelor fixe, procurate în scopul înlocuirii componentelor uzate cu ocazia reparațiilor de orice fel, care nu modifică parametrii tehnici inițiali ai mijlocului fix.**

Având în vedere cele reținute mai sus, se concluzionează faptul că, lucrările efectuate au avut drept scop, repararea utilajului respectiv, prin înlocuirea componentelor uzate și nu îmbunătățirea parametrilor inițiali ai acestuia, astfel că, în mod nelegal, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru suma de **X lei**, reprezentând cheltuiala cu reparația capitală, efectuată la macaraua Xpe pneuri, motiv pentru care, **se va admite contestația formulată de SC X SA, referitoare la impozitul pe profit, stabilit suplimentar, în sumă de X lei.**

B. Cu privire la impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice, stabilit suplimentar, în sumă de X lei și majorările de întârziere aferente în sumă de X lei

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este investită să se pronunțe dacă societatea contestatoare putea să distribuie dividendele din profitul net al anului X în luna X, în condițiile în care nu era definitivat rezultatul exercițiului financiar X și, la această dată, nu au fost aprobate și depuse situațiile financiare anuale aferente anului X.

În fapt, urmare efectuării verificării, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

- **în luna X, conform Hotărârii Adunării generale a acționarilor, din data de X**, societatea repartizează dividende în sumă totală de **X lei** din „*profitul rămas nerepartizat pe anii X, X, X și X*”

- repartizarea dividendelor a fost înregistrată în contabilitate astfel: suma de **X lei**, în luna X și suma de **X lei**, în luna X;

- situațiile financiare anuale, aferente anului X au fost depuse la organul fiscal competent ă data de X;

- **în baza Hotărârii Adunării generale a acționarilor, din data de X, în luna X**, societatea stornează din creditul contului 457 „Dividende de plată” suma de **X lei** (sumă repusă în contul 117 „Rezultatul reportat”) precum și impozitul pe dividende constituit, suma de **X lei**.

Prin raportul de inspecție contestat, organele de inspecție fiscală consideră că, prin revenirea asupra Hotărârii AGA inițiale și stornarea dividendelor repartizate, a fost diminuată nejustificat baza impozabilă și implicit reducerea impozitului pe dividende cu suma de **X lei**.

Pe de altă parte, societatea contestatoare susține următoarele:

- Hotărârea Adunării generale a acționarilor, din data de X, a fost întocmită în mod eronat întrucât, nu au fost respectate prevederile art. 67 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare precum și punctului nr. 222 alin. (3) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1752/2005;

- în Adunarea generală a acționarilor nu s-a luat în discuție și nu au fost supuse aprobării, situațiile financiare aferente anului X, astfel că, pentru data de X a fost convocată Adunarea generală a acționarilor, cu următoarea ordine de zi:

1. anularea Hotărârii Adunării generale a acționarilor, din data de X, fiind contrară prevederilor Legii nr. 31/1990, republicată;

2. aprobarea Bilanțului și Contului de profit și pierdere pentru anul X;

3. aprobarea raportului administratorului;

4. aprobarea raportului cenzorilor;

5. aprobarea repartizării profitului aferent anilor: X, X, X și X

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 19 alin. (2) și alin. (3) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată:

„(2) Rezultatul definitiv al exercițiului financiar se stabilește la închiderea acestuia.

(3) Repartizarea profitului se înregistrează în contabilitate pe destinații, după aprobarea situațiilor financiare anuale”

și ale art. 67 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, care precizează:

„ Nu se vor putea distribui dividende decât din profituri determinate potrivit legii”

Totodată, pct. 222 alin. (3) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, cu modificările ulterioare, precizează :

„(3) Repartizarea profitului se înregistrează în contabilitate pe destinații, după aprobarea situațiilor financiare anuale. Repartizarea

profitului se efectuează în conformitate cu prevederile legale în vigoare.”

Față de prevederile legale de mai sus și având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, societatea a efectuat repartizarea dividendelor din profitului net al anului X, în baza **Hotărârii Adunării generale a acționarilor, din data de X**, anterior definitivării rezultatului exercițiului anului X și aprobării situațiilor financiare aferente acestui an.

Având în vedere că, dividendele se repartizează din profitul net realizat pe anul X, stabilit ca diferență între profitul brut și impozitul pe profit, conform prevederilor art. 34 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Plata impozitului se face astfel:

b) contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la lit. a), au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit trimestrial până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul, dacă în prezentul articol nu se prevede altfel.

[...]

(10) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. b) plătesc pentru ultimul trimestru o sumă egală cu impozitul calculat și evidențiat pentru trimestrul III al aceluiași an fiscal, urmând ca plata finală a impozitului pe profit pentru anul fiscal să se facă până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la [art. 35](#) alin. (1).

(11) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. b), care definitivează până la data de 25 februarie închiderea exercițiului financiar anterior, depun declarația anuală de impozit pe profit și plătesc impozitul pe profit aferent anului fiscal încheiat, până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor.”

Se reține că, pentru trimestrul X al anului X, societatea avea obligația de achita impozitul pe profit, după caz, potrivit prevederilor legale menționate mai sus, urmând ca regularizarea impozitului datorat să se facă până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit, așa cum prevede art. 35 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„Contribuabilii au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit până la data de 15 aprilie inclusiv a anului următor” sau în situația în care societatea și-a definitivat rezultatul financiar pe anul X, depunea declarația de impozit pe profit și plătea impozitul pe profit aferent anului X până la data de X.

Ca urmare a celor de mai sus, se reține că societatea putea să-și definitiveze rezultatul financiar pe anul X până la data de X sau la data de X, astfel că, în speță stabilirea profitului net la data de X precum și

repartizarea acestuia la dividende către acționari este anticipată definitivării situației financiare pe anul X

În aceste condiții, **Hotărârea Adunării generale a acționarilor din data de X**, prin care s-a decis repartizarea dividendelor din profitul anului X, a fost emisă cu nerespectarea prevederilor art. 19 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, care stipulează că, **„Rezultatul definitiv al exercițiului financiar se stabilește la închiderea acestuia”**, societatea neputând stabili profitul net aferent al anului 2008 și pe cale de consecință nu putea repartiza profitul net pe destinații la data de X

Mai mult, la art. 19 alin. (3) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, se prevede că, **„Repartizarea profitului se înregistrează în contabilitate pe destinații, după aprobarea situațiilor financiare anuale”**, ori, societatea nu avea cum să depună situațiile financiare aferente exercițiului financiar X până la data de X, în condițiile în care, potrivit art. 35 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată,

„(1) Termenele pentru întocmirea situațiilor financiare anuale sunt următoarele:

a) pentru societățile comerciale, societățile/companiile naționale, regiile autonome, institutele naționale de cercetare, 150 de zile de la încheierea exercițiului financiar;

b) pentru celelalte persoane prevăzute la art. 1, 120 de zile de la încheierea exercițiului financiar.

(1[^]1) Termenele pentru depunerea situațiilor financiare anuale la unitățile teritoriale ale Ministerul Economiei și Finanțelor sunt:

a) 150 de zile de la încheierea exercițiului financiar, pentru persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a), cu excepția societăților comerciale;

b) 120 de zile de la încheierea exercițiului financiar, pentru persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b)”

Potrivit art. 29 alin. (1) din același act normativ, se prevede:

„Situațiile financiare anuale vor fi însoțite de raportul administratorilor, raportul de audit sau raportul comisiei de cenzori, după caz, și propunerea de distribuire a profitului sau de acoperire a pierderii contabile.”

Aceste prevederi se coroborează cu prevederile pct. 268 și pct. 271 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, cu modificările ulterioare, potrivit cărora:

“268. - Situațiile financiare anuale, aprobate în mod corespunzător, și raportul administratorilor, împreună cu raportul de audit sau raportul de verificare, după caz, se publică în conformitate cu legislația în vigoare.

271. - (1) Împreună cu situațiile financiare anuale trebuie publicată propunerea de distribuire a profitului sau de acoperire a pierderii contabile.

(2) Distribuirea profitului sau acoperirea pierderii contabile se prezintă în notele explicative.”

Față de cele precizate mai sus, se reține că societatea nu putea să repartizeze, la dividende, profitul net aferent anului X, la data de X, întrucât, repartizarea profitului pe destinații se efectuează numai după aprobarea situațiilor financiare anuale, în funcție de termenele stabilite prin actele normative.

Se reține, de asemenea, că, impozitul pe dividende se constituie la distribuirea dividendelor ca urmare repartizării profitului net, după data definitivării rezultatului financiar pe anul X și aprobarea situațiilor financiare, respectiv în anul X și în conformitate cu prevederile art. 67 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“[...] Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plătește până la data de 31 decembrie a anului respectiv.”

Se face precizarea că, în susținerea contestației, societatea a prezentat Hotărârea Adunării generale a acționarilor, din data de X, potrivit căreia, după aprobarea situațiilor financiare ale anului X, din profitul anului X a fost repartizată, ca dividende, suma de X lei, astfel că, dividendele repartizate din profiturile anilor X, X, X și X sunt în sumă totală de X lei și nu X lei, cât susțin organele de inspecție fiscală.

Societatea susține că, la data de X, dată la care au fost efectuate operațiunile referitoare la repartizarea dividendelor aferente anilor X, X, Xși X, directorul economic nu avea cunoștință de această hotărâre.

Față de cele susținute, societatea contestatoare consideră că, deși, Hotărârea Adunării generale a acționarilor din data de X, nu a fost prezentată în timpul efectuării inspecției fiscale, această hotărâre există și a fost emisă în conformitate cu prevederile legale, astfel că, trebuie avută în vedere la soluționarea contestației.

Documentul respectiv a fost prezentat în susținerea contestației cu respectarea prevederilor art. 213 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră,

“Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

Se reține faptul că, prin referatul cu propunerile de soluționare a contestației, organele de inspecție nu se pronunță asupra legalității acestei hotărâri, potrivit prevederilor legale menționate mai sus.

De asemenea se reține faptul că, din cuprinsul raportului de inspecție contestat nu rezultă dacă în notele explicative ale situațiilor financiare anuale, aferente anului X societatea prezintă modul de distribuire a profitului net realizat în anul X precum și dacă, propunerea de distribuire a profitului a fost publicată odată cu situațiile financiare anuale depuse.

În vederea formulării unei soluții clare asupra contestației formulată de **SC X SA**, prin adresa nr. X, biroul de soluționare a contestațiilor a solicitat Activității de inspecție fiscală să precizeze:

- care este suma dividendelor ridicate, în cursul anului X, de către asociații societății;
- dacă la Situațiile financiare anuale aferente anului X, depuse la organele fiscale precum și la Oficiul Registrului Comerțului, a fost anexată *propunerea de distribuire a profitului* obținut în anul X.

Ca răspuns, la această solicitare, Activitatea de inspecție fiscală transmite răspunsul Oficiului Registrului Comerțului (adresa nr. X), din care rezultă că „*Hotărârea A.G.A. din X, Hotărârea A.G.A. din X și Hotărârea A.G.A. privind propunerea de distribuire a profitului obținut în anul x, ale SC X SA, nu sunt depuse la ORC de pe lângă Tribunalul Hunedoara*”.

Întrucât, constatările organelor de inspecție fiscală referitoare la modul de repartizare pe destinații, a profitului net în anul X se bazează exclusiv pe Hotărârea AGA din X9, emisă înaintea aprobării situațiilor financiare anuale aferente anului X, hotărâre emisă contrar prevederilor art. 19 alin. (2) și alin. (3) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, potrivit căroră:

„(2) Rezultatul definitiv al exercițiului financiar se stabilește la închiderea acestuia.

(3) Repartizarea profitului se înregistrează în contabilitate pe destinații, după aprobarea situațiilor financiare anuale”

coroborate cu prevederile art. 67 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, care precizează:

„Nu se vor putea distribui dividende decât din profituri determinate potrivit legii”, astfel că, **se va admite** contestația formulată de **SC X SA** referitoare impozitul pe dividende stabilit suplimentar, în sumă de **X lei**.

Având în vedere principiul de drept, conform căruia *accesoriul urmează principalul*, se va admite contestația formulată de **SC X SA**, și în ceea ce privește **majorările de întârziere** aferente impozitului pe dividende, în sumă de **X lei**.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul prevederilor art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Admiterea contestației formulată de **SC X SA**, pentru suma de **X lei**, reprezentând:

- **X lei**, impozit pe profit stabilit suplimentar;
- **X lei**, impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice;
- **X lei**, majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice.

DIRECTOR EXECUTIV,